

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010811
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010811.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. augusta 2019 prejednal odvolania obžalovaných

1) G. Y.,
nar. XX.XX.XXXX v L., okres J., trvale bytom G. Y., D.
XXX/X,
2) C. Y.,
nar. XX.XX.XXXX v L., okres J., trvale bytom G. Y., F.
XXX/XX,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/160/2018 zo dňa 3. apríla 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/160/2018 zo dňa 03.04.2019 boli obžalovaní G. Y. a C. Y. uznaní vinnými z prečinu nebezpečného vyhrážania formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. d) Trestného zákona, pretože dňa 04.02. 2018 v čase okolo 15.45 hod. v obci G. Y. na ulici F. obaja obžalovaní vošli do otvorenej dvojgaráže s popisným číslom XXX a XXX, kde sa v tom čase nachádzal poškodený H. D., pričom obžalovaný G. Y. ako sa blížil poškodenému, tak mu vulgárne nadával a opakovane na neho kričal, že ho zabije a následne, keď už bol v jeho tesnej blízkosti, použil slzotvorný sprej, tzv. kaser, ktorým mu dva krát vstrekol do oblasti tváre a bezprostredne potom spoza chrbta obžalovaného G. Y., vybehol jeho brat - obžalovaný C. Y., ktorý držal v ruke teleskopickú tyč od dĺžke približne 80 cm, ktorý taktiež začal na poškodeného H. D. zúrivo kričať, že ho zabije, čo opakoval stále dokola a kráčal smerom k poškodenému, ktorý mu hovoril, nech odtiaľ odíde, že tam nemá čo robiť, načo obžalovaný C. Y. nereagoval a snažil sa ho udrieť touto tyčou do oblasti hlavy, ktorú si však poškodený stihol chrániť svojou ľavou rukou a preto ho udrel trikrát iba do ramena ľavej ruky, čím mu takto svojím konaním spôsobil pomliaždenie ramena ľavej ruky, ktoré zranenie si nevyžiadalo lekárske ošetrenie alebo liečenie, po čom obžalovaný z miesta odišli preč, avšak svojim konaním vzbudili u poškodeného H. D. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, že by mohli svoje vyhrážky reálne naplniť.

Boli za to odsúdení obžalovaný G. Y. podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný C. Y. podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona trestu odňatia slobody 6 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadli obaja obžalovaní a to čo do výroku o trestoch im uložených. Odvolania písomne odôvodnili prostredníctvom zvolenej obhajkyne. Obaja navrhli, aby krajský súd zrušil výroky o trestoch a uložil im podmiennečne odložené tresty odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou. Zdôraznili, že na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie o vine, svoje konanie považujú za skratové, nechceli ublížiť poškodenému a vyhrážky nemysleli vážne. Nesprávnosť svojho konania si uvedomujú a ľutujú toho. Snažia sa žiť usporiadaným životom. G. Y. žije v byte s matkou, ktorej denne pomáha so starostlivosťou o jej brata odkázaného na jej opateru. C. Y. sa od júna roku 2018 živí ako samostatne zárobkovo činná osoba, je živnostník, podniká v stavebníctve a riadne si plní vyživovaciu povinnosť voči maletej dcére. Nepodmienečné tresty im uložené obžalovaní vnímajú ako veľmi prísne a sľubujú, že budú zodpovednejšie zvažovať svoje konanie a správanie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní sa obžalovaný C. Y. nezúčastnil, a požiadal o vykonanie v jeho neprítomnosti. Obžalovaný G. Y. na svojom odvolaní zotrval. Obhajkyňa odvolania obžalovaných doplnila o pracovnú zmluvu C. Y., z ktorej vyplynulo, že tento pracuje a o potvrdenie u G. Y., že sa aktívne uchádza o prácu. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach obžalovaných vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Súd prvého stupňa na základe vyhlásení obžalovaných v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. správne v rozsudku uznal vinu obžalovaných. V tomto rozsahu nebolo možné s poukazom na vyhlásenia obžalovaných odvolaním napadnúť výrok o vine.

K vytýkaným chybám v odvolaniach obžalovaných týkajúcich sa výrokov o trestoch uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Predovšetkým je potrebné uviesť, že odvolací súd sa stotožnil so súdom prvého stupňa v konštatovaní vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Ohľadom priznania im poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. však odvolací súd zaujal stanovisko, že skôr prichádzalo do úvahy ustanovenie § 36 písm. n/ Tr. zák., keďže obžalovaní napomáhali súdu svojim priznaním viny. Odvolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti v minulosti uviedol, že úprimné oľutovanie v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. je u viackrát súdne trestaných páchatelov prinajmenšom pochybné. Avšak toto formálne pochybenie súdu prvého stupňa by nijako nezmenilo vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaných. Súd prvého stupňa pritom svoj názor na osoby obžalovaných správne a dostatočne presvedčivo odôvodnil.

Ohľadom obžalovanými namietanej možnosti uložiť im podmiennečné tresty odňatia slobody odvolací súd uvádza, že obžalovaný G. Y. bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, z toho 5-krát za posledných 10 rokov, pričom posledný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 3T/68/2016 zo dňa 03.08.2016 vykonal dňa 23.10.2016. Skutku aktuálne mu za vinu kladeného sa dopustil dňa 04.02.2018. Vedenie riadneho života u neho však ani počas tohto obdobia trvajúceho len viac ako 1 rok nemožno skonštatovať, pretože sa počas tohto dopustil 11 priestupkov, či už na úseku cestnej dopravy, alebo proti majetku. Ani z miesta bydliska nie je pozitívne hodnotený, a starostka obce uviedla, že nemá vedomosť o tom, či obžalovaný býva so svojou matkou, preto dôvody odvolania obžalovaného spočívajúce v tom, že matke pomáha v starostlivosti o brata neboli ničím verifikované.

Obžalovaný C. Y. bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, naposledy rozhodnutím Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/57/2014, kde mu bol podmiennečne odložený trest odňatia slobody na skúšobnú dobu do 20.06.2018. Skutku zo dňa 04.02.2018, aktuálne mu za vinu kladeného sa teda dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia.

Všetky uvedené skutočnosti súd prvého stupňa správne pri výmere trestu obom obžalovaným zohľadnil. Z uvedeného je zrejmé, že na G. Y. ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, a na C. Y. ani podmiennečné odsúdenia v minulosti nemali dostatočne prevýchovný vplyv, a neodradili ich od spáchania ďalšej, a to násilnej trestnej činnosti, zameranej dokonca proti životu a zdraviu osoby, navyše

s použitím zbrane. Nie je možné opomenúť aj fakt, že v minulosti už obaja obžalovaní boli odsúdení za rôznorodú, ale aj závažnú drogovú trestnú činnosť.

Správne im preto prvostupňový súd ukladal tresty odňatia slobody v trestnej sadzbe uvedenej v ustanovení § 360 ods. 2 Tr. zák., ktorá je v rozmedzí šesť mesiacov až tri roky, a to G. Y. v trvaní X mesiacov nepodmienečne, a C. Y. v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne. Je potrebné uviesť, že takéto tresty na dolnej hranici trestnej sadzby im boli uložené práve z dôvodu vyhlásenia o vine, ktoré dali súdu na hlavnom pojednávaní, pretože v opačnom prípade by za nimi spáchaný prečin násilnej povahy zohľadniac ich osoby a predchádzajúci život prichádzali do úvahy tresty oveľa prísnejšie.

Nemožno nič vytknúť ani zaradeniu obžalovaného G. Y. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, či zaradenie C. Y. do minimálneho stupňa stráženia, keďže nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody.

Takéto tresty zodpovedajú osobám obžalovaných, ich predchádzajúcemu životu, okolnostiam skutku, aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Odvolací súd nezistil žiadne také okolnosti uvedené v ustanovení § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. svedčiace o neprimeranosti trestov im uložených. Odvolací súd sa preto plne stotožnil s ich výmerov a odôvodnením prvostupňovým súdom tak, ako boli uvedené v jeho rozhodnutí. Takéto tresty im uložené sú potrebné na zabezpečenie nápravy a prevýchovy obžalovaných.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolania obžalovaných za dôvodné, a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny

opravný prostriedok.